

Kauno technologijos universiteto (KTU) Mechanikos inžinerijos ir dizaino fakulteto docentė Inga Skiedraitė savo pavyzdžiu įrodė, kad parašyti dvi disertacijos vienu metu įmanoma, net jei viena iš jų rašoma studijuojant Japonijoje. Nors ir iš pradžių svečioje šalyje Inga susidūrė su nemenkais iššūkiais - kita doktorantūros sritis, kultūrų skirtumas, kalbos barjeras ir japonų kalbos pamokos, ilgainiui šią šalį prisijaukino: „Dabar tiek žiūriu filmus, tiek skaitau knygas japonų kalba“.

Docentė dalijasi, jog daugeliui Japonija asocijuojasi su tolima ir egzotiška šalimi: „Šią šalį aš pažinau iš visai kitos pusės - mokslo ir studijų. O šiandien, jau gyvenant Lietuvoje, meilę šiai šaliai ir inžinerijai primena mano kūną puošiančios tatuiruotės“.

Dvi disertacijos vienu metu - misija įmanoma

Pradėjusi studijuoti doktorantūroje, Inga, paskatinta kolegų, nusprendė išvykti į Japoniją. Pusę metų ji intensyviai studijavo japonų kalbą ir toliau tęsė mokslinę veiklą, susietą su doktorantūros studijomis Lietuvoje.

„Praėjus pusmečiui prof. Hiroshi Fujii pasiūlė stoti į doktorantūrą. Tuo metu dar nebuvo baigus doktorantūros studijų Lietuvoje. Kadangi sutikau, beveik vienu metu rašiau dvi disertacijas“, - šypsosi docentė.

Vieną disertaciją anglų kalba ji parašė būdama Japonijoje, o ją apsigynė grįžusi į Lietuvą. Po dviejų metų Japonijoje Inga apsigynė dar vieną disertaciją. Žinias ji gilino visiškai skirtingose srityse - Lietuvoje - Metrologijos ir matavimų kryptyje, o Japonijoje - Mechanikos kryptyje. „Apsigynus disertaciją, pasisekė laimėti tyrėjo finansavimą podoktorantūros studijoms. Tad Japonijoje užsibuvau dar dvejus metus“, - pasakoja Inga.

Pažintis su Japonija

Docentė prisimena, kad nuo pat studijų svečioje šalyje pradžios, teko intensyviai mokytis japonų kalbos. „Kursai buvo privalomi ir vyko pagal griežtą grafiką nuo 9 iki 16 val. vakaro. Grįžus darydavau namų darbus ir sprenddavau testus“, - apie intensyvią studijų pradžią kalba ji.

Nepaisant kruopštaus darbo, Inga pamilo Japoniją ir šios šalies kultūrą. Vietiniai ją priėmė maloniai ir šiltai, kvietė į įvairius renginius, įtraukė į veiklas. „Nuo pat pirmos atvykimo dienomis manimi rūpinosi ir prof. H. Fujii. Visiems atrodo Japonija gana egzotiška šalis. Net patys japonai sako, kad apie juos užsieniečiai galvoja kaip apie samurajų ir geišų tautą“, -

kultūrinius niuansus pabrėžia Inga.

Beje, šiuo metu ji tiek žiūri filmus, tiek skaito knygas japonų kalba. „Ši kalba nėra lengva. Pradžioje mokėjau paklausti tik krypties ir kokia prekės kaina. Kalbą suprasti pradėjau tik po gero pusmečio, kai neturėjau pasirinkimo ir teko bendrauti tik japoniškai“, – kalbos subtilybes atskleidžia docentė.

Moteris inžinerijoje

Ingos studijų pasirinkimą ir doktorantūros kryptį lėmė noras konstruoti, braižyti, gaminti. Pirmiausia ji pabaigė chemiją Kauno technologijos technikumė, tačiau turėjo didelį norą tobulėti ir gilinti savo žinias. „Sugalvojau stoti į KTU ir studijuoti mašinų gamybos technologijas. Visada domėjausi, kas naujo gamybos technologijose, naujausi pasiekimai metalo plovimo įrankių pasaulyje. Ši studijų programa puikiai atitiko lūkesčius“, – sako docentė.

Daugelį kartų jaunystėje pasakius, kad dirba mechanikos ir gamybos srityse, aplinkiniai nustebdavo, kodėl moteris renkasi šią sritį. „Parodžius žinias, darbus ir tai, kad išmanau mechanikos sritį, klausimų nelikdavo. Kartais būti moterimi inžinerijoje – privalumas, nes galime savo pavyzdžiu įkvėpti kitas moteris ir prisidėti prie lygybės skatinimo“, – tvirtina Inga.

Ji įsitikinusi, kad šiandien požiūris į moterį „vyriškame“ moksle ir pramonėje jau keičiasi. Tuo labiau, kad šiuo metu inžineriją renkasi studijuoti daugybė jaunų merginų. „Jos puikiai dirba pramonės inžinerijoje ir labai džiaugiuosi savo studentų pasiekimais. Tad moteris inžinerijoje nėra kliūtis, o lygiateisis darbuotojas, išmanantis, ką daro“, – priduria docentė.

Keičiasi ne tik požiūris į moterį inžinerijoje, bet ir pati specialybė. Docentė pabrėžia, kad pramonės inžinerija – įdomi ir ganėtinai plati sritis, į kurią galima pažvelgti iš gamybos, mechanikos, mechatronikos ir informacinės pusės. „Čia nėra – pagaminau ir išėjau. Viskas daug kompleksčiau. Ji apima ne tik gamybos procesą, bet ir vadybines, organizacines sritis“, – tvirtina Inga.

Gamybos procesai ir įmonės plėtojasi, technologijos tobulėja, svarbiausia išmanyti bazines inžinerijos sritis. „Viskas prasideda nuo dizaino ir paklausos rinkoje analizės, toliau seka gamyba, apimanti daugelį įvairių procesų gauti galutinį produktą, o po to – paties produkto realizavimas“, – apie inžinerijos kompleksumą aiškina docentė.

Tatuiruotėse - Japonija ir inžinerija

Inga tatuiruotėmis puošti savo kūną pradėjo atsitiktinai, tačiau jose dažnai atsispindi Japonijos tapatybės stilius. Beje, tarp tatuiruočių galima pamatyti mechanikos elementų. „Tatuiruotėmis susižavėjau per Naujųjų metų šventę. Manęs paklausė, ko norėčiau. Pagalvojau, kad tatuiruotės. Taip ir prasidėjo“, – sako ji.

Idėjų docentė sėmėsi iš kitų, turinčių tatuiruočių, „Pamačiau, kas gražu, pradėjau domėtis meistras. Pasidariau vieną tatuiruotę, po to – kitą. Vis dar norisi kelių tatuiruočių, nes kai kur atrodo oda per tuščia“, – sako Inga.

